

Felelős szerkesztő:
MURÁNYI JÓZSEF.
Szerkesztőség:
Kassa, Kossuth-utca 16.
Telefon: 150.
Megjelenik minden nap
délután 5 órakor.
Egyes szám **2** krajcár.
(4 fillér.)
Kéziratot nem ad vissza
a szerkesztőség.

NAPLÓ

KASSA, CSÜTÖRTÖK, 1908. JANUÁR 9.

NEGYEDIK ÉVFOLYAM. — 6. SZÁM.

Előfizetési árak:
Kassán:
Egész évre . . . 14.— K
Fél évre . . . 7.—
Negyed évre . . . 3.50 "
Egy órára . . . 1.20 "
Vidéken:
Egész évre . . . 20.—
Kiadóhivatal:
Kassa, Kossuth-utca 16.
Telefon: 150.
Hirdetések petit sor szá-
mitással díjszabás szerint

Erősek és gyöngék.

Kassa, január 9.

Vannak emberek, akik mindent tudnak, de mindent rosszul tudnak. Még azt sem tudják jól, hogy mennyi a kétszer kettő. Pedig ez elég egyszerű és könnyen felfogható tudomány. És mégis lépten-nyomon azt látjuk, hogy a mai kor gyermekei éppen ehhez a legegyszerűbb és legelembibb tudományhoz nem értenek. Nem tudnak számolni. Az egyik ember mindig úgy számol, hogy kétszer kettő az három, a másik pedig, hogy kétszer kettő az öt. Pedig az mindig csak négy. És éppen ezt tudják a legkevésbé.

Ha figyeljük az élet feltolakodó jelenségeit, minden nap megerősítve látjuk azt a tételt, hogy az emberek nem tudnak számolni.

A társadalom minden rétegében, a foglalkozási ágak egész vonalán egy közös, nehéz sóhaj vonul végig: nem lehet megélni!

Igaz, De miért nem lehet megélni? Azért, mert az emberek nem tudnak számolni és a kevésből sokat akarnak költeni.

Nemrégben egy nagy társaságban, ahol hölgyek is voltak jelen, élénk beszélgetés folyt arról, hogy általában ma a fiatal emberek huzódoznak attól, hogy családot alapítsanak, hogy megházasodjanak. Keresték ennek az okát és számos nézet abban nyilvánult, hogy ez azért van, mert ma az élet olyan nagy igényeket támaszt, hogy egy fiatal ember azt a maga rendes keresményéből fedezni nem képes. Szükséges lenne tehát az igényeket, főleg a női fényezés tekintetében, kissé lejjebb szállítani.

Egy hölgy azt felelte erre, hogy „Hiszen csak kell a társadalmi álláshoz mértén élni és öltözködni.“

Hát ebben a kijelentésben van a hatalmas tévedés: a társadalmi álláshoz mértén kell élni és öltözködni! Hiszen ha így lenne, akkor nem volna baj, de hát vajjon ki él ma a társadalmi álláshoz mértén? Kevesen. Ellenben a tulnyomó nagy többség olyan költséges életet él és olyan fényűzést folytat, amelyet társadalmi állása nem követel, jövedelme pedig nem enged meg. A cselédsorban levő mindeneslánytól kezdve, föl egészen a legmagasabb társadalmi fokot

állókig, mindenki többnek akar látszani, mint amennyi a valóságban. Az urhatnomság járványosan graszszál és a fényezésben nem ismernek határt.

Vannak fényűző, pompázó, vendégeskedő, divatos és drága fürdőkre járó asszonyok, akik valósággal visszaélnék a férjeik gyöngeségével, gyámoltalanságával és megkövetelik tőlük a tulzásba, az extravaganciába vitt örült luxust, anélkül, hogy a legkevésbé is törődjenek azzal, hogy a hozzávaló pénzt vajjon honnan teremti elő? Az nem érdekli őket. Őket csak a fényes élet érdekli.

Szóljunk egy-két szót a fényűzésről.

A fényezés szükséges, de veszedelmes. Szükséges, mert a fényüzési cikkek előállításából milliók élnek. Például Franciaország óriási gazdagságának forrása tisztán a fényezés. A legerősebb iparág a fényezés és tagadhatatlan, hogy az általános műveltség, a kultura haladásával karöltve jár a fényezés.

Ámde azt is mondtuk, hogy a fényezés veszedelmes.

A veszedelme abban áll, hogy ha — tisztán közgazdaságilag véve a dolgot — olyan tőkét fordítunk fényezésre, amelyek belső természetüknél fogva nem arra valók. Fényezésre ugyanis csak azt a tőkét szabad fordítani, ami a rendes keresményből, jövedelemből, mint *főlöleg* megmarad. Végzetes és nagy tévedés olyan tőkét fordítani fényüzési célokra, luxusra, amely a rendes megélhetéshez, az élet fentartásához szükséges.

A mi társadalmunkban olyan példákat is látunk, hogy a fényezésre olyan horribilis összegeket fordítanak, amelyek meghaladják az élet fentartására fordított normális kiadásokat.

Megjegyezzük itt, hogy amennyiben hiba az anyagilag gyöngé elemekre nézve a viszonyait és erejüket meghaladó fényezés, annyira *kötelező* a gazdagokra, vagyonosokra nézve, hogy fényezésre megfelelő összegeket fordítsanak, mert ezzel azt a fontos iparágat támogatják.

Az erőseknek nem árt a fényezés, de a gyöngéket megöli.

A mi társadalmunkban sajnos éppen a gyöngék azok, akik a legnagyobb luxust üzik. Akik pedig bátran tehetnék, azok nem teszik.

A mai roppant nehéz életviszonyok között alaposan meg kell gondolni, hogy folytatható-e az eddigi drága, költséges életmód? Az igényeket csökkenteni kell. Meg kell tanulni számolni.

A gyöngék legyenek erősek abban, hogy megtagadják maguktól és másoktól a költséges léhaságokat, a drága passiókat. Tegyék még ezt és rögtön erősek lesznek.

És az élet harcában csak az állhat meg, aki erős. A gyöngék menthetetlenül elpusztulnak.

Az amerikai krach

Nagy a munkahiány.

Elbocsájtják a munkásokat.

Andrássy Gyula gróf belügyminiszter annak idején körrendeletben arról küldött rendeletet a főváros hatóságához, hogy a hozzáérkezett hivatalos jelentések megerősítik a napilapoknak azon tudósításait, hogy az Észak-Amerikai Egyesült Államokban beállott gazdasági válság az ipari, bányászati és egyéb vállalatok egy részét teljesen beszüntetésére, másokat pedig arra kényszerítette, hogy munkásaik számát tetemesen lepasszák. A beállott munkahiány miatt az illető vállalatok elsősorban idegen munkásaikat bocsájtják el, akik között nagyszámu magyar van s akik ezért nagy részt haza is vándorolnak. Az 1907. évi november hónap utolsó hetében megbízható adatok szerint Hamburgba 6000, Brémába 3870, Antwerpenbe 2300 visszavándorló érkezett visszafelé való utján.

Ezeknek körülbelül a fele magyar. Azoknak a kivándorolni szándékozóknak, akik az amerikai nagy munkahiányról és az ennek következtében ott természetesen bekövetkezett bércsökkenésről még tudomással nem bírnak, a székelyfőváros tanácsa ezeket azzal a figyelmeztetéssel juttatja tudomására, hogy a kivándorlásuk által ez időszert csupán anyagi károsodásuknak és testi épségük veszélyeztetésének teszik ki magukat.

Hangos jótékonyosság.

Ránk zudult a fagyos tél s vele együtt a téli nyomor. Esztendőről-esztendőre megismétlődik ez a kép. Az utcára került, éhező, fázó, nyomorgó családok, a tél mártirjai, akik az enyhe napokban még meg tudtak huzódni a maguk nyomorúságával a város buvóhelyein, a ligeti bokrok tövében, a hidak alatt, akárcsak Dickens „Twist Olivér“-jében, a pincegádorokban, vagy valamely tér eldögött padján, most a tél fagyos lehelletétől úzve kimenekülnek az utcákra, s járván, a hiu reménységek kál-

váriáját, hogy talán nekik is jut valami a melegből, a kenyérből.

A tél termeli a nagyvárosok koldusait. A rendőrségi statisztika szörnyű képét festi a züllöttségnek, amely mind a tél nyomorából fakad. E nyomorral szemben a társadalomnak lehetetlen érzéketlennek maradnia. Hiába is fordítaná el a fejét, szemébe vigyorogna mindenünnen a nyomor torzképe.

És minden télen meg is mozdul a társadalom lelkiismerete. De hogyan? Jótékonycélú mulatságok zajlanak le, jótékonykodó egyesületek, asztaltársaságok támadnak s mindez az irgalmasság szent nevében. Hipokritaság volna keresni a szépséghibát e zajos mulatságokon, amelyeken ruhát, szemet, kenyeret táncolnak az inségeseknek, hiszen ha valahol, akkor itt áll a tétel, hogy cél szentesíti az eszközöket.

Hanem a jótékonykodásoknak van mégis egy módja, amely kihívja a kritikát s amely csömörletessé teszi előttünk még magát a jótékonykodást is. Az asztaltársaságok jótékonykodását értjük ez alatt. Az a nemes intenció, amely az asztaltársasági jótékonykodás formáját eleinte megteremtette, időközben nagyon eltorzult. Az asztaltársaságok jótékony működése, szegény gyermekek fölruházása, szóval az irgalmasság leggyönyörűbb megnyilatkozása, a kisdedek iránti szeretet a legünnepelesebb zajtalanság mellett folyt le. Hogy egy kissé szabadon fejezzük ki magunkat, l' art pour l' art történt a dolog, az irgalmasság benső, lelki gyönyörűségéért.

Es mit látunk most? A jótékony asztaltársaságok ma már valósággal közéleti allűrökkel hívalkodnak. Közgyűléseket rendeznek, külön sajtószolgálatuk van. Ah, mily felháborító az asztaltársaságok jótékonykodásának szokássá vált új módja, amely a legteljesebb nyilvánosság előtt zajlik le. Amikor a segélyezett gyermekeknek az összegyűlt bácsik és nénik előtt hálaimát kell rebegniük, az elnök bácsi jó szívről alkalmi rigmust kell szavalniuk, fel kell öltözniük az ajándékdarócokba és csizmácskába az egész tisztelt gyülekezet előtt, amely tolakodó jószággal cirógatja meg az arccskákat, megtapogatja a kapott ruhácskákat, megindító prédikációkat tart a háláról. Ah, mily utálatos, felháborító, hívalkodó, öntetszelgő jótékonyág ez! A szegény, jámbor, gyámoltalan gyermekeknek micsoda lelketlen megalázása, hogy unciával mérik le szepegő, megriadt viselkedésükből a maguk cselekedetért kijáró elismerést. Ez a jótékonyág brutális, izléstelen és szemérmetlen, ez a jótékonyág nem cél, csak eszköz, amely bizonyos urakat, akik különben érték és személy szerint semmit sem számítanak, társadalmi szerepléshez segít.

Most, amikor beköszöntött a tél fagyával a téli nyomor is, lehetetlen kitérni e kényes kérdés elől, mely már régóta izgatja a jóízű embereket. Meg kell értetni a jótékonyág uzsorásaival, hogy az irgalmasság ilyen gyakorlásával nem cselekednek Istennek tetsző dologot.

TÁVIRAT — TELEFON.

A katonai fizetésrendezés.

Budapest, jan. 8.

A katonai fizetésrendezés kérdése a legközelebbi delegacionális plénum elé kerül.

Rátkay az új választójogról.

Budapest, jan. 8.

Rátkay László országgyűlési képviselő a „Budapest” mai számában

vezércikkét ír, amelyben kifejti, hogy a választójogi reform alapján az új választásokat Andrassy gróf belügy-miniszter nem vezetheti, mert a választásokat vezető miniszternek a függetlenségi párt tagjának kell lennie. Ezenkívül vezércikkében Rátkay a vármegyékbe függetlenségi főispánokat, a ministeriumokba pedig függetlenségi államtitkárokat követel.

Öngyilkos tanuló.

Besztercebánya, jan. 8.

Szilágyi Pál tizennégy éves diák forgópisztolylyal agyonlőtte magát. Az árva fiatal gyerek tettének valószínűleg nagy nyomora volt az oka.

A közönséghez.

Január 1-én új előfizetést nyitunk lapunkra *A negyedik évfolyam* sodrába evezünk belé. Három évi küzdelmes, fáradságos munkában megédzett karral fogjuk a *Naplót* tovább vezetni a sokféle — és oly sokszor ellenséges — áramlatok között.

E három év más hattal is felér, mert hiszen a háborus évek kettőt számítanak. És e három év alatt mi nem is egy harcot küzdöttünk végig.

Az első nagy harcunkat akkor vívtuk meg, mikor a közönség figyelmét és rokonszenvét igyekeztünk megnyerni, szorgalmas munkával, lelkiismeretes törekvéssel. *Nagy küzdelem volt — de eredményes.* És az eredmény, teljesen a miénk.

Egy másik harcban — a nemzet-harcában — lelkesedéssel és elszánt bátorsággal vívtuk meg a dicsőségteljes tusákat, *nem a magunk jóvoltáért, de a nemzeti ügy diadaláért.* Ebből a szép küzdelemből csak a harc fáradalmai jutottak — osztályrészünkül.

És harcolunk tovább is, mert hiszen mi más az újságíró tevékenysége, mint folytonos küzdelem az: *igazságért.*

Sokszor hevül izzásig a tollunk, mikor az igazság védelmében a szenvedély tüzebe mártjuk, de azért sohasem volt még pusztító tűzveszedelem üszke, mert *ez a tűz az eszmék tisztító tüze, mely alkot és nem rombol.*

Sokszor csaptak mellettünk magasra a szenvedély hullámai, de mérsékletünk és a közönség rokonszenve mindég a felszinen tartották a *Napló* előretörő sajkáját.

Ezekre az erőkre támaszkodunk tovább is, melyekhez segítő társul *három év küzdelmeiben leszűrődött tapasztalataink és megállapodott elveink csatlakoznak.*

Igy bátor önérettel és önbizalomba vetett reménységgel ajánljuk a közönség szeretetébe a *Napló* negyedik évfolyamát!

*

A *Napló* független politikai napilap kiadóhivatala 1908. év január 1-től előfizetést nyit.

Előfizetés:

Kassán:	Vidéken:
Egy évre 14 K.	Egy évre 20 K.
Fél „ 7 „	Fél évre 10 „

NAPLO

független politikai napilap
kiadóhivatala.

UJDONSAGOK

Az utcai gyermekekért.

Dr. Boda Dezső bpesti főkapitány új rendeletet bocsátott ki, amelyben azokat a gyermekeket veszi védelmébe, akiket a szülői gondatlanság vagy a nyomoruság az utcákra vet.

A rendelet megemlíti, hogy elszomorító látvány az utcákon didergő gyermekek, a kiket nyomorban élő, vagy lelkiismeretlen szülők magukkal hordanak egyrészt azért, mert otthon senki sincs, aki vigyázzon rájuk, másrészt azért, hogy a közönség szánakozását telébbreszszék.

Ezeket a gyermekeket elhagyatottnak kell tekinteni és a gyermekmenhelyre szállítani.

Itt Kassán ugyancsak elkellene egy hasonló intézkedés, mert nem kicsiny a száma azon szerencsétlen gyermekeknek, akik mindenkitől elhagyottan tenferegnek utcáról-utára, házról-házra. A nyomor és a felügyelet hiánya szinte tényészi ezek között a gonosztevőket, akiket azután késedelem nélkül vesz őrizetbe a gondos társadalom.

Csak egy kis igyekezet és áldozat kellene, hogy kellő számú intézetet léhessen létesíteni e szerencsétlenségükre ilyen sorban sanyuló gyermekek részére, mert a kevés javítóintézet nem elég a befogadásukra. Ahhoz, hogy ide kerüljenek, már valami gonosztettet kellett elkövetniük. — De sajnos nincs elég anyagi erőnk ahhoz, hogy ily intézetek létesítésével megszüntessük a zsenge gyermekek nyomorát és megakadályozzuk a társadalmi rendnek ártalmas gonosztetteket.

Valóságos uzsoragazdálkodás az, a melyet véghezviszünk, mikor a bűnösök befogadására szinte kevésnek bizonyuló börtönök és fogházak kibővítésére áldozunk nagy összegeket, ahelyett hogy praeventív intézkedésekkel elejét vennők a büntettek nagy része keletkezésének. A büntettek nagy percentje ezekből az elhagyott gyermekekből kerül ki, így tehát ezeknek a neveltetése és ellátása nem volna anyagi teher sem az államra, hiszen az erre fordított összeg meghozná az óriási értékű erkölcsi eredmény mellett azt is, hogy a fegyintézetek fenntartására szükséges összegek jelentékenyen redukálódnának.

De van is nekünk pénzünk ilyen hosszú lejáratu spekulációkba bocsájtkozni! Ugy tesszünk, mint ahogy a szegény emberek, akik máról holnapra élnek. A csavargókat csavarni hagyjuk és a büntetteseket elcsukjuk, sőt fel is akasztjuk. Mert hiszen pénzünk nincs és rendnek muszáj lenni!

— **Pályázat városi hivatalokra.** Az ujonnan rendszeresített vízvezetési, adóügyi és számtisztai állásra, valamint a Rozics Endre alszámvevővé történt kinevezésével megüresedett számtisztai állásra ma irták ki a pályázatot.

— **Eskütétel a vármegyén.** Az ujonnan kinevezett vármegyei tb. ügyészek tegnap délután tették le a hivatali esküt Szalay László főispán előtt.

— A városi szervezeti szabályrendelet. Az új városi szervezeti szab. rendelet tervezete e napokban hagyja el a sajtót és kerül a bizottságok elé, melyek alaposan megvitadják. Valószínű, hogy ilyen körülmények között még január hó folyamán a közgyűlés elé is kerül.

— Egy havi közigazgatás. A város közigazgatási bizottsága e hó 13-án, d. u. a vármegye közigazgatási bizottsága pedig 14-én d. e. tartja rendes havi ülését Szalay László főispán elnöke alatt.

— Betöréses lopás. A Schalkház-szállodában tegnap éjjel ismeretlen tettes betöréses lopást követett el. Azalatt u. i. míg a pincérek az étteremben voltak elfoglalva a II. emeleti hálószobákba betört és több holmit ellopt. A tettes a hálószobák üvegajtáján keresztül jutott be a szobákba s az ott levő kiegészítőket feltúrta. Mihályi Lajos kiegészítőjéből egy 10 korona értékű szivarszipkát lopott el. Gedeon Gyula bőrdíjából 50 korona készpénzt lopott el egy fekete bőrtárcával együtt. Nagy József kiegészítőjéből a zár letörése után 8 kor. készpénzt és egy kést vitt el. Valószínű, hogy a tettes a szállóban alkalmazott és járatos egyén. A rendőrség nyomozza.

— Abauji magyarok pusztulása Amerikában. A pittsburgi bányakatasztrófa áldozatai közül újabban a következő, abauji magyarok temetőt hozták felszínre! Völgyi János, Somodi József, Szladi András és József — Szentandrásról; Bodnár István, Berács Dániel és Tozsér János, — Halmajból; Balázs István és Tahó János. — Szentjakabról, Kis Pál. — Somodiból.

— A közös konyha csődje. Nagyváradon — mint tudósítónk jelenti — a közös konyha tagjai nagyrészen ki akarnak lépni a közös háztartás kötelekéből. A vezetőség most dolgozik a zárószámadást, amely előreláthatóan deficitessé lesz. — Győri tudósítónk írja: Szauter Ferenc dr. városi gazdasági tanácsos mozgalmat kezdett közös konyha-egyesület alakítására. A kibocsátott íveken mindössze tizenkilenc tag jelentkezett. Ezeknek a befizetéseit a tanácsos most visszaküldte azzal az értesítéssel, hogy az egyesületet érdeklődés hiánya miatt nem lehetett megalakítani.

— A kassai takarékegyesület 12-ik évtársulata. A kassai takarékegyesület ez évben kezdte meg két millió tőkével a 12-ik évtársulatot úgy a helybeli mint a vidéki közönség tömeges részvételével mellett oly mértékben, hogy az első három üzleti napon 450 új tag 1950 új részjegyet jegyzett, mely fényes eredmény, a kassai takarékegyesület életrevalóságáról tanuskodik és városunkban hézagot pótló intézménynek bizonyult. Az intézet főcélja: a takarékoság előmozdítása és tagjainak könnyű szerrel való visszafizetéses olcsó kölcsönök nyújtása. Az intézet maig kifizetett két és fél millió koronát, ez évben is ki fog fizetni a VII-ik évtársulatnak 500 ezer korona tőkét a megfelelő 5% kamattal együtt. Jelentkezni lehet az intézet helyiségében a délelőtti órákban Fő-u. 67. sz. I. emelet.

— Hazatérők. Fiuméből táviratozzák: A Caronia nevű hajó tegnap New-Yorkból 1420 magyar visszavándorlóval elindult Fiume felé.

— Földrengés. Munkácsról jelentik: Január 5-én délután Szolyva és Bolony között néhány másodpercig tartó földrengés volt.

— Vásártartási engedély. Kossuth Ferenc kereskedelemügyi miniszter megengedte, hogy a Sáros vármegyéhez tartozó Girált községben a folyó évi január hó 8-ára eső országos vásár ez évben kivételesen január hó 9-én, az április hó 17-re eső országos vásár április hó 30-án továbbá a július hó 28-ra eső országos vásár július hó 30-án, végül az október hó 12-re eső országos vásár kivételesen október 22-én tartassék meg.

— Dzsü-dzsü birkózás és a rendőrség. Wladimir K. Kassán is ösmeretes orosz birkózó-mestert, aki a japán dzsü-dzsü birkózásban s a támadások ellen való védekezésben oktatja a vidéki városok rendőrségeit, újabban Székesfehérvárott szerződtek a rendőrlegénység betanítására. A birkózó tegnap, mint tudósítónk írja, előkelő közönség előtt mutatta be érdekes fogásait. Az előadáson megjelentek: Koncz Frigyes tábornok, dandárparancsnok, László Albert csendőrezredes, csendőrküldeti parancsnok, Teleházi Kálmán honvédezzredes, a 17. honvédegyalozred parancsnoka, Frank József dr. főorvos és sokan a tiszték közül. A jelen voltak mindvégig nagy érdeklődéssel kísérték a bemutatkozást és elismeréssel nyilatkoztak Wladimir ügyességéről. Az államrendőrség feje, Boda rendőrfőkapitány is tárgyalta már Wladimir mesterrel s kilátásba helyezte, hogy a nyár folyamán a fővárosi rendőrséget is oktathatja.

— Városok mint öröksők. A városokra jó világ jár. Egymásután éri őket a szerencse nagyobb örökségek képében. Legutóbb is több magyar város jutott örökséghez gazdag szülőtjének bőkezűségéből. A helyi nábobok — végezvén a földi léttel — nem felejtkeznek el végrendeletükben szűkebb hazájuk jólétéről gondoskodni.

A lokálpatriotizmusnak ezt a nemes értelmezését vallotta legutóbb Rimanóczy Kálmán építész, aki Nagyváradnak egy millió korona értékű szálló, kávéház és fürdő-épületet hagyományozott, míg másik hazájáról Kaposvárról huszezer korona erejéig gondoskodott.

Győrt is egyik elhunyt gazdag polgára juttatta impozáns városházához. Székesfehérvárról jelentik, hogy Alsószentivánon meghalt Nagy Sándor dr. földbirtokos, aki két milliányi vagyonát kizárólag jótékony célra hagyta. Fehérmegye községei élvezik első sorban az elhunyt öreg ur humanitását, ki azonban nem felejtett el gondoskodni több budapesti közintézményről sem.

A jótékonyág gyakorlásának ez a nemes módja — örvendetes, komoly jelenség ez — mindinkább több követőre talál.

Színház, művészet.

Heti műsor:

Szerda: Ötödösor: A varázskeringő.

Csütörtök: A névtelen levelek. Bohózat.

Pénteken: Kerülő ut. Szinmű.

Szombat: Másodsor: Kerülő ut.

Vasárnap: Délután: Az aranypatkó: Vigjáték. Este: Színházi képtelenségek. Énekes bohózat.

Hétfőn: Hatodsor: A varázskeringő.

Kedden: Hetedsor: A varázskeringő.

Színházi levél.

— A Varázskeringőről. —

Nagyságos Asszonyom!

Engedje meg, hogy mindjárt a levelem elején ellentmondjak bájosan haragos kifakadásainak. Bármily elragadó ugyanis az a naivitás, amellyel megtámadja a Varázskeringőt, mely Ön szerint „a poezist az éjjeli mulatók szivarfüstjével fertőzi meg,“ — még sem adhatok igazat fejtegetéseinek. Jól tudom bár, hogy e bevezetés után azonnal reámsúti tüzes szeméinek perzselő sugaraival az erkölcsatlenség bélyegét, de nem riadok vissza megem attól, hogy tovább is folytassam okvetlenkedésemet. A vitakozásban nem ismerem udvariasságot, amikor arról van szó t. i. hogy pusztán előzékenységéből fogadjam el a „gyöngébb nem“ érveit. Ezzel az elvvel különben csak megfizetem a gyengébbnek vélt

nemet, mert hiszen egyenrangú ellenfélnek tekintem, ami a legtulzóbb feministának sem lehet ellenére.

Tehát kezdjük ott, hogy ez operettehez nem lehet fiatal leánykakat elvinni, mert . . . Hát kérdem tisztelettel, muszáj a fiatal leánykakat minden szindarabhoz elvinni, ha már annyira vigyázunk rájuk, hogy ennyi csipősségtől is féltjük őket? Elvégre a kisasszonyok — hála a technika vívmányainak — otthon is szórakozhatnak egy-egy este, érdekes és tanulságos könyvekkel, sőt éppen a Varázskeringő kedves zenéjével is, melyet zongorán vagy hegedűn, vagy ha tetszik cimbalmon is élvezhetnek, ama bizonyos „szivarfüsttől“ mentesen. Azután meg higgye meg Nagyságos Asszonyom, nem is olyan veszedelmes érzékeny veszteség az a „himpör“ letörődés, — amint azt sokan, messzemenő túlzással hiszik. De hát ebbe nem szólok bele, mert ez egyéni felfogás dolga, melyet nem akarok érinteni.

Ama Ön által is hangoztatott felfogás ellen azonban, hogy a darab „erkölcsstelen“ — határozottan sikra szállok. Megengedem, sőt magam is vallom, hogy a szövegben elférne több művésziesség is, úgy a tárgy beállítása, mint feldolgozása tekintetében, — de ez még nem jelenti azt a lesújtó szentenciát, melyet Nagyságos Asszonyom aláhuzottan ajánlott figyelmembe.

A továbbiakat illetően meg biztosíthatom Nagyságos Asszonyom, hogy Ön is és mások is, lányos és lánytalan anyák, szüro és jókedvű apák, ráncos képű, sürü szemöldökű kritikusok is sokkal jobban neheztelnének Komjáthy Jánosra, ha egyáltalán színre sem hozza ezt a „divaticket.“ Sőt nem egy kebelből törne ki a sértődött önértet amiatt, hogy az ő erkölcsi felett valaki gyámkodni akar, míg így — bocsánat a hasonlatért — de úgy tesznek, mint az a leányzó, aki elszürnyülködést színelve udvarlója bátorsága felett, amiérthogy őt megcsókolta, így kiált föl: „Ez hallatlan vakmerőség, de szeretném azt látni, hogy még egyszer merjen megcsókolni!“

— És — ugye kitalálja? — meglátta másodsor is. No hát én szavamra mondom Nagyságos Asszonyom, hogy újból találkoztam a második és harmadik előadáson olyanokkal, akik a premieren szörnyűködtek az „erkölcsatlenség“-nek miatta.

Tovább nem folytatom, mert nem akarok személyeskedni és maradok varázslatos bájának
Keringő hive
Kráter.

Hirdetések.

A januárban előléptetett vagy a honvédséghez áthelyezett tartalkos tiszt urak FÉLÁRON szerezhetik be egyenruhájukat
LICHTIG LIPÓTNÁL
Kassa fő-utca 103.
Közös egyenruhákat átveserél honvédségi egyenruhákért.

== Vegyes, főleg tölgy dorong ==

TÚZIFA

teljesen száraz 10000 kgr.-ként 120 koronáért francó waggon Kassa,

== SZÁLLIT: ==

DUNKEL V. K. részvénytársaság

Kassa.

Abauj-Torna vármegye közigazgatási bizottsága.

2463. sz. K. B. 1907.

HIRDETMEY.

A forró—baktai törvényhatósági közut meredek szakaszának áthelyezése folytán a baktai határban igénybe vett földterületekre kereskedelemügyi m. kir. Miniszter ur 1907. évi november hó 25-én 98324 1907. szám alatt kelt rendeletével a kisajátítási eljárást elrendelte.

E célból Abauj-Torna vármegye közigazgatási bizottsága az 1881. évi XLI. törvénycikk 33. §-a értelmében Csoma József elnökle alatt egy bizottságot küldött ki és a helyszíni tárgyalás határnapjául **1908. évi január hó 20-ik napjának d. e. 10 és fél óráját Bakta község házához tűzte ki.**

Ennélfogva felhivatnak mindazok, kik a kisajátítás tárgyát képező és a kisajátítási terv 1—5 sorszámok alatt felsorolt ingatlanok tekintetében érdekelve vannak, hogy a kitűzött tárgyaláson személyesen, vagy megbízottjuk által annál inkább jelenjenek meg, mivel a bizottság a kisajátítási terv megállapítása fölött akkor is érdemi leg határoz, ha az érdekeltek közül a tárgyaláson senki sem jelennek meg.

A szóban levő terv és kisajátítási összeírás Bakta község házánál a tárgyalást megelőző 15 napon át közszemlére lesz kitéve, a hol is az érdekeltek által megtekinthető.

Abauj-Torna vármegye közigazgatási bizottságának Kassán, 1907. évi december hó 14-ik napján tartott üléséből.

Szalay László,
főispán, elnök.

RÁKÓCZI SORSJEGYEK

II. RÁKÓCZI FERENC KASSAI
::: LOVASSZOBRÁRA. :::

**FŐYEREMÉNY 40.000 K.
EGY SORSJEGY ÁRA
I KORONA.**

FŐELÁRUSÍTÓ: KASSAI JELZÁLOGBANK.

Kapható minden kassai pénzügyintézet.
::: nál és dohánytözsdeben. :::

Kiadó: Murányi József.

Sürgős figyelmeztetés.

Az évszázadok óta ismert

Királyi Selters

(Königl. Selters)

viz össze nem tévesztendő olyan forrásvizekkel, melyek hasonló hangzása elnevezés alatt kerülnek piacra.

Csak a Királyi Selters

(Königl. Selters)

lesz állami ellenőrzés mellett tisztán természetes állapotban töltve és szétküldve, míg más ugynevezett seltersi vizek többé vagy kevésbé telített (vagyis sókkal vagy szénsavval vegyített) állapotban hozatnak forgalomba. Ezek tehát a Királyi Selters természetes vízzel szemben csak csekély értékű műtermékeknek tekintendők.

Látható irásu ADLER írógép

A magas magy. kir. vallás- és közoktatási Miniszterium 4965. eln. szám alatt az állami tanintézeteknek ajánlva.

1906. Milánói nemzetközi kiállítás legmagasabb kitüntetés Grand Prix!

A látható irásu ADLER írógép elismerve az írógépek remeke! Azon előnyök, melyek más írógépeken egyenként észlelhetők, itt egyesítve vannak!

Látható irás!

Legnagyobb átütési írógép!

Tiszta acélszerkezet!

Eddig nem ért gyorsaságot!

Rendkívül egyszerű kezelés!

Tiszta acélszerkezeténél fogva a legtartósabb írógép!

Magyarországi vezérképviselő **John Rezső**

Budapest, VI. Teréz-körut 22.
Prospektus írásminta ingyen és bérmentve.

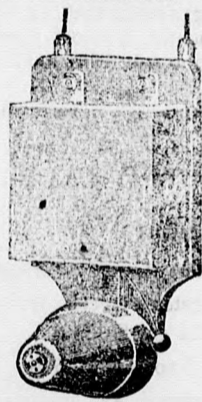
BALLA MIHÁLY

mechanikus és villamos szerelő

Telefonszám: 372.

Kassa, fő-utca 51. sz.

Telefonszám: 372.

1896. év óta villamos műszaki műhelyemet és raktáramat sikerült oly versenyképessé tenni, hogy bármely gyárral a házi távirda, távbeszélő, villámhárító és villanyvilágítási szerelésben a versenyt felveszem.

Allandó nagy raktár villanyvilágítási csillárok, távbeszélők, villamos csengők és orvosi villanyozó gépekben. Vidéki megrendeléseket azonnal és leggyorsabban készítetek. Minden munkáért 2 évi jótállást vállalok. Terveket és költségvetést díjmentesen készítetek.

BAUERNEBL ÉS FIA, KASSA

SÖRFŐZDE ÉS MALÁTAGYÁR.

Telefon: 78. KASSA Alapított 1857.

Termeli a legjobb minőségben a következő söröket:

KIRALY SÖR ||| **KORONA SÖR** ||| **SOTÉT BAJOR-SÖR**

Legújabb műszaki berendezéssel és mesterséges pincehűtéssel felszerelve.

Nagyobb küldemények saját jéggel hűtött sörszállító-kocsijainkban szállítanak. — A különböző minőségű sörök szállítása palackokban is történik.

Bővebb felvilágosítással, nemkülönben árjegyzékkel kívánatra a serfözde készséggel szolgál.

Royal nagyteremben kizárólag e serfözde söre méretik ki.

Nyomatott VITÉZ A. UT. KASSA